

El naixement de l'Estat espanyol és sens dubte encara avui un tema envoltat per la polèmica. Anguera, lluny de defugir-la, es posiciona de manera oberta i honesta, amb la seguretat que proporciona una investigació seriosa i sòlida. En els darrers temps s'ha reobert el debat referit a la necessitat de replantejar-se l'encaix del nostre país a l'Estat espanyol. Llegir els escrits de Pere Anguera ens aporta elements clau per entendre una mica més la Catalunya del XIX i, de retruc, també la d'avui.

¹ Pere ANGUERA, *Els precedents del catalanisme. Catalunitat i anticentralisme: 1808-1868*, Barcelona, 2000, p. 15.

² Vegeu, per exemple: *El català al segle XIX: de llengua del poble a llengua nacional*, Barcelona, 1997.

³ Pàgina 24 del llibre.

⁴ Pàgina 25 del llibre.

William Shakespeare.

A Midsummer Night's Dream

Cambridge: Cambridge University Press, 2003

(9ª ed., 156 p.)

Judit Tarragó

Segurament tothom ha intentat fugir d'alguna manera o altra de tot el que ens envolta: amb una mirada perduda, tancant els ulls, escoltant el silenci o, com és freqüent, llegint un llibre.

Shakespeare ens ofereix l'oportunitat de fer volar la nostra imaginació més enllà del nostre món, el dels éssers humans, fent-nos prendre part en un altre món on moltes coses importants de les nostres vides són controlades per uns éssers fantàstics.

El somni d'una nit d'estiu, escrita a finals del segle XVI, és una obra amb una gran expressió lírica que destaca en el gènere de la comèdia, així com ho fa *Hamlet* en el de la tragèdia. La trama es basa en un seguit de conflictes, entre diverses parelles d'atenencs enamorats, on intervé la màgia de les fades i els follets de la nit. Es manté l'espurna encesa del lector pel text a mesura que tot es resol paral·lelament i satisfactòriament. La presència d'aquests éssers fantàstics fa que, tant el lector com l'espectador, en cas de ser representada, prenguin consciència de la innocència necessària per entendre-ho i posar-se dins de la història. Tot i això, també és necessària una bona dosi de consciència i experiència per poder apreciar els canvis que l'amor pot arribar a provocar en les persones i el perill que pot provocar la passió i el desig.

Shakespeare no és del tot original i utilitza diferents fonts per alguns noms, idees, imatges i llegendes. Algunes d'aquestes influències són l'escriptor Geoffrey Chaucer, de finals del segle XIV, i el poeta llatí Ovidi, de qui n'extreu tota mena d'idees associades a la transformació. Així doncs, veiem com l'autor ha inclòs amb molta imaginació referències com, per exemple, Diana, deessa de la Castedat; Hècate, deessa de la Nit; Dafne, que ha de fugir d'Apol·lo transformant-se en llorer, i Grifó, animal amb cos de lleó i amb cap i ales d'àguila; entre d'altres. També trobem diferents creences populars de l'època com cada sospir que representa la pèrdua d'una gota de sang, fent referència a una jove que plora i sospira trista per no ser corresposta. L'autor anglès escriu una obra elaborada amb petites pinzellades i, sobretot, amb l'eina principal, la suficient imaginació com per unir dos mons ben diferents en un de sol.

L'obra ens diu que els humans són l'arrel de tot el que succeeix, però aquesta arrel s'alimenta de tota la màgia que els envolta. Aquests éssers,

com nosaltres, actuen com el que són: humans. Coneixen l'alegria amb belles sorpreses, la tristor amb les pèrdues, el desig embogit per alguna cosa, troben la por i la confusió quan regna la foscor i, de vegades, també la solitud. Tasten la felicitat gràcies a l'Amor, però també hi ha lloc per a l'amargor, amb cruels pugnes entre ells, i un llarg etcètera.

Amor, amiat, rivalitat, acords... Molts dels temes que l'obra presenta es poden projectar en diverses dualitats tradicionals com el *món civilitzat* i el *món natural*, l'*home* i la *dona*, el *dia* i la *nit*, la *llibertat* i la *tirania*, la *raó* i la *imaginació*, i en un lloc més destacat: la *realitat* i la *il·lusió*. Així doncs, ens podem preguntar: Què és somni? Què és realitat? És important el fet de somniar? Puck, el follet, o bé Shakespeare, tenen la resposta; però, tot i així, convida els lectors a prendre's l'obra -o la vida- com si d'un somni es tractés. Nosaltres decidim.

Un clàssic de Shakespeare: El somni d'una nit d'estiu